

25. Mar. 1974

FAKTA

Dato:

25. Mar. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 73-79

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- døen, og portarins man, fer-
-kongelig heder, fremgaa. hi at
- blive uacceptabel, selv med
- liden heder, m. s. liden heder,
- selv hader og selv forberedelsen
O. S. V. - O. S. V. all. dette
for gæde mig og vil jo
fornægte det vil jo aldrig
nogensinde blive mig
selv og kan fortsætte med
at skrive til mig med notes-
-bøger. Jule af Lira der
om hvor gerne jo ville
være mig selv.

Paris

25-3-74.

Hvad ligger der bag min
periodiske stænk og hastighed af
dudais man, fluxus, conceptuel,
process-art, performance - o. s. v.
alle de kunst områder som
ikke har det minste med
materiel eller materialistisk
deltagelse? Hvilke
forholdene gør mig
til den negative side der
disse bevægelser blandt, så
der er i alle uundgåelige for at
se, endda meget kan lade sig
dem. Hver i sig selv i personerne
mig heller ikke separat, det
som vil foretage mig, og de
mange steder de repræsenterer for
at arbejde med kunst uden
for materiel og de andre
traditionens typiske former.
Mine vanskeligheder heller med
materiel skøjdes i romsk

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nok det som også er dets
positive side dets mulighed
for at være et selvstændigt
autonomt objekt.
Der har en følelse af at
denne autonomi ligger det,
og min, ude fra den verden
der lever i, fordi personen er
formet nødvendigt is repræ-
sentation om det end sig selv,
bliver tegn som kræver bet-
men, hvor mere er hverdags-
objekt, et fotoapparat, et
a is udtryk i højre øjed
~~at være hvad det er.~~ kan vedblive
at være hvad det er.
Og fordi det midtvejs fra
Oden virkelighed is, selv be-
finder mig i, fulde is
mig i, ikke af skuret eller
en dakt ude fra den, men
stændig værende i den.
Materiel opvs- mig en følelse

af, om ikke direkte fleget
så dog udelukkelse på denne
virkelighed, hvor mere omgiver-
ne uden for materiel for
mig, til at føle at is
ikke er, hvor, for, ladt, noget,
eller er, noget, i mig i en an-
den "verden".
Der is for, bag dette, såklart
en grund for at miste virke-
lykkeligheden - miste den svage
kondition is, sands, alle har
med den - en form for delets-
angst. Men, en grund for at
"fulde om mig, verden, grundet
for også i den, men angiveligt for
at forsvinde blive, ladt, på
virkelig verden - for helt at for-
stille ind i mig egen
neget live - virkelige, kropsm-
indvenden som is, kun, kan
være at opretholde, for, indle
med, kun is, stadi, hvor kon-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- fulst ud til virkeligheden.
Jeg har simpelthen i alle
forhøjede mig fældstændigt i
maleriet fordi jeg frygtede
at jeg så på grund af
maleriets abstrakte karakter
vil "forføre mig" helt i det
gængede i mig selv og helt
gængede i mig selv med om-
verden.
Som jeg beskrev det i et
revelson brev maleri min
børndom og da jeg ~~for~~
an ser ~~for~~ en for
stærkt lille kunstner til
denne for at være en
svaghed, d. v. s. fremelske
det barnlige i maleri hos
mig, har jeg også af den-
ne årsag frygtet for
maleriet.
Det var vel den samme

konflikt der c. 34 fik mig
til at "forlade maleri" og
"gik over til" filmen.
Det hele begyndte faktisk
allerede i 38 da jeg dels
gennem Asger, dels gennem
C har d'art ~~for~~ for alvor
mødte den helt nye
kunst der især via Max
Ernst og de mange surrealistes
Cubage og abstrakte
nye og andre mulig-
heder. Jeg kan huske at
jeg straks begyndte at lave
dets Cubage og abstrakt
med et etnisk med
red og guld. Og disse år
var det at den sproglige
sprog altså ved vores idag
for alvor skulle ind.
Var der simpelthen siden
at jeg fandt maleri hvide

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

alt for smalle grænser i for-
hold til de mange andre
malerier som på den måde
i det hele taget for mig.
Det er måske så enkelt
at maleriene ikke var rum-
meligt nok for min fantasie
og mine ideer - og at
det i sig selv ikke er det.
I 39 var jeg så konstans
at jeg helt enkelt og med
at male og begynde at
lave film, men da de
udfaldes mig lykkedes som
den den gang var inden for
til mig så foretog den lille
og jeg til mine forventninger
og jeg glædede mig (i a
himmelen II) til bare til maler-
iet. Det konstans
brød jeg for tog med male-

-riet i 39 har dog aldrig
kunne kunne med helles, men
til bare viden var aldrig hel-
-lykket og det var nok ligeså
tilled mig disse arbejder bestod
da også i lange perioder af
collage og objekt og ikke
maleri.
Er det ikke lidt (i sig selv)
ikke er nok med over?
Det er ikke sådan at jeg
ger med en i for 45 film
instruktioner i mig - jeg
har ingen helt uforudsigelig
trang til at lave film
men jeg har på den anden
side helt klare spontane
frø til at male. ~~til~~
og det vil vel være at
jemand sin helt egen form.
Er så dan form er jeg nok
i det collage og objektlige

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

end i det maled. Man disse former er jo offer-
-brænden bliver sa for-
-brændt, nærmest uerode-
-miste at også de her
mistede deres friskhed for
mig.

Jo ønsker det uundgået at
fjerne brænden og vilde lyke-
-den, og byg dette byggeri
i en af disse om en synges
mellem mig og vilde lyke-
-den - at jo stillet blev
vilde lyke den eller vilde lyke den
mig.

Det er at nogen fyldt
of mste (som jo ikke er
den eneste brænden der er
offer for) at ville offer vilde-
-lyke den og brænden til
en ting. Vil den at jeg
til den anden synges bud

og vilde lyke den isat
ingen forbindelse har med
hinanden vil jo dog være
at på stå at de er for for-
-skellige ting. Ingen af delene
kan andet end blive ved at
forveksles med hinanden.

Det jo frygtes ved at drage
brænd brænd af den ne punkte
er jo netop at malle
ind i mig af brænden
(altså mig selv) i ikke er
vilde lyke den (de andre
verden) for så vil jo føle
adskillelsen mellem mig
(mit ego) og verden som et
mest for dult ting. Det
vil jo betyde at en forandring
mellem mig og verden er
nede til det.

Hvad er det egentlig for
en forandring mellem mig og
verden jo har brænd?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Er jeg egentlig i alle henseender
lige glad med verden uden
- om mig? Er jeg egentlig
optager af om det end
min egen verden? Nej -
sikkert, ikke.
Min utrykkelige vordende
til verden har slet ikke
været som mål, men
ulene som middel hvor
- med mit ego kan blive
beholdt. Verden skal
med andre ord bruges til
mit formål, ulene er
mit ego af den vil
jeg, ikke mere for mig
udskillelse, men for
beholdt at mit
ego i verden er et.
Hvis jeg ikke havde brug
for at jeg mit ego be-
-holdt så ville jeg sand-

- syn liges i alle henseender
i betydning vordende til verden.
Så ville det heller ikke
være vanskeligt for mig at
være venskabelig af at
kunsten og vordende er for
mig. Så skulle jeg ikke
bruge kunsten som et mid-
-del til at blive acceptet
af verden.
Dette er jeg ~~ikke~~ ube-
-vidst for ego at anvende
kunsten som et middel
til dette formål er hvad
der skal være alle be-
-dele. Hvis kunsten ikke
skal bruges til det, ville
jeg jo være ret meget be-
-glad med hvad andre
menke om den, så ville
der være helt overflødig
at vælge hvordan jeg skulle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

udføre min kunst, for
den skulle jo ikke blive
under et mindre forhold
end at være et kunstner-
-isk arbejde, så ville dette
arbejde i intet særligt mere
end verdien - for den skulle
ikke øvres, men bare
være til.
Det er fuldstændig nyt
alt sammen der er bare
en ting at sige til det
at så det er det nu
engang ikke - ja vil stå
- dig nu i intet særligt - i over-
-morgen - og fremefter ønske
at for mig lige acceptat
af den verden.

Paris 26-3-74.
Efter hunden skaber ja
så store krav til mig selv
at min produktivitet er
blevet næsten fuldstændig
lammet, mærkelig nok
har jeg i større og større
udstrækning mistet min
kreative sans over for den
kunst jeg ser omkring mig.
At an den kunst har fuld
en tendens at forsvinde
over mig.
Det er måske en form
for musichosisme, for at
jeg rigtig grundigt blev
fejle mig som min indre-
-verden for at retfærdig-
-gøre den situation at
der er den der hængsler på
galerivæggene og i alle mine